

Die win-ter is ver- gan- gen, ik zie des mei- en schijn;
ik zie die bloem kens han- gen, des is mijn hert ver- blijd.

Zo ver aan ge- nen da- le, daar is 't ge-noeg-lijk zijn,
daar zin/get die nach-te- ga- le, al/zo me- nig woud- vo/gel- kij. n.

2. Ik wil den mei gaan houwen
al in dat groene gras,
en/de schenken/mijn boel die trouwe,
die mij die lie/veste was;
ende bidden, dat zij wil komen
al voor haar vensterken staan,
ontvangen/den mei met bloemen:
hij is zo schone/gedaan.

3. Adieu mijn alderliefste,
adieu schoon bloemken fijn;
adieu schoon rozebloeme,
daar moet gescheiden zijn.
Totdat ik wederkome,
die liefste zoudt gij zijn;
dat hert, mijn alderliefste,
dat hoort ja altijd dijn.

DABADABADA

Ger Vos

Da ba da ba da da ba da ba da da ba da ba da.
Doem doem doem doem doem doem doem doem.
Can ta bi le.
La li la li la li la li la li la li la.